

Skály neroztančíš
právě přišel den
Kdy posunutý práh psychický bolesti
byl překročen
Sevři dlaň toho kdo dýchá
pro tvůj sen
Slzy nerozpustí cit
kterej jen na vše připraven
Vědění či úplné zatmění
prožíváme vyznání lásky sekyrou
Vyjem na betonovej měsíc
málem jsme při tom
přišli o život
Vím že jsi zrůda co by člověk
co přišel jen proto aby odešel
A nebo aby se ozbrojil
a povýšil a bral
vše co kdy chtěl
a jenom tiše záviděl
Proč hájit chceš svou věčnou lež
a pravdu říct se nezmůžeš
Řekni že ve tvójí kůži
si hová dábel
Ty ses podvolil
tak je to jednodušší
Dík tobě sbírám střepy
z rozbitejch zrcadel
A možná právě proto
jsem ten silnější
Vím že mi chceš oznámit lež
že rovně stát už nemůžeš